

ŚRODA POPIELCOWA

**DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ**

2020

”Oto misterium Pięćdziesiątnicy: Duch Święty oświeca ducha ludzkiego, a objawiając ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, wskazuje, na jakiej drodze możemy upodobnić się do Niego, czyli być «wyrazem i narzędziem miłości, która od Niego emanuje» (Deus caritas est, 33). Razem z Maryją, tak jak w chwili swych narodzin, Kościół modli się dzisiaj: «Przyjdź, Duchu Święty! Przyjdź, Duchu Święty, napelnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości!» Amen.”

Benedykt XVI, Homilia w uroczystość Zesłania Ducha Świętego 2006

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszału Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszału Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tynieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Krótki cytat z homilii Benedykta XVI pochodzi z *L'Osservatore Romano* (8/2006)

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu. (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: M. Rumin, Ł. Wolański, M. Skarupski
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

ŚRODA POPIELCOWA

Krótki opis co się będzie działo

Pieśń na wejście

1.

P arce Dómi-ne, párce pó-pu-lo tú-o: ne in æ-térnum i-ra-scá-ris
 nó-bis. 1. Flectámus í-ram vín-di-cem, Plo-rémus ante Jú-di-cem; Clamémus
 ó-re súpli-ci, Di-cámus ómnes cérmu-i: .Pár ce Dó mi ne.

Introit (Sap 11:24 11:25; 11:27, Ps 56:2)

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti, dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam et parcens illis: quia tu es Dóminus, Deus noster

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confidit ánima mea.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℞. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Wszystkim okazujesz miłosierdzie, Panie, i żadnego ze swych stworzeń nie masz w nienawiści. Darowujesz grzechy ludziom, aby się nawrócili, i przebaczasz im: albowiem Ty jesteś Panem, Bogiem naszym.

Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, bo Tobie ufa dusza moja.

℣. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.

℞. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Kolekta

Præsta, Dómine, fidélibus tuis: ut ieiuniórum veneránda sollémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percurrant.

Udziel, Panie, wiernym Twoim łaski, aby rozpoczęli ten czcigodny i uroczysty post z należną pobożnością i przebyli go służąc Tobie w pokoju.

Epistoła (Jl 2:12-19)

Słowami proroka Joela Kościół wzywa nas do postu i wewnętrznego nawrócenia. Pokuta, którą głosił Prorok, miała charakter społeczny. Podobnie Wielki Post jest okresem wspólnego postu i wspólnej modlitwy całego Kościoła.

Hæc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnió, et in fletu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum, Deum vestrum: quia benígnus et miséricors est, pátiens, et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítia. Quis scit, si convertátur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiónem, sacrificium et libámen Dómino, Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúniúm, vocáte coetum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte parvulos et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestibulum et altare plorábunt sacerdótes ministri Dó-

To mówi Pan: Nawróćcie się do mnie całym sercem waszym przez post, płacz i żal. I rozdzierajcie serca wasze, a nie wasze szaty. I nawróćcie się do Pana Boga waszego, bo łaskawy jest i litościwy, cierpliwy i wielkiego miłosierdzia, a współczujący w nieszczęściu. Kto wie, może się odwróci i wybaczy i zostawi po sobie błogosławieństwo na ofiarę i płynną obiatę dla Pana Boga waszego. Uderzcie w trąbę na Syjonie, uświęćcie post, zwołajcie zgromadzenie, zbierzcie lud, poświęćcie zebranie, w jedno zbierzcie starców, zgromadźcie dzieci i niemowlęta. Niech wynijdzie oblubieniec z łożnicy swojej, a oblubienica ze swej komnaty. Pomiędzy przedsionkiem a ołtarzem płakać będą kapłani, słudzy Pańscy,

mini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit populo suo: Ecce, ego mittam vobis fruméntum et vinum et óleum, et replebímmini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus: dicit Dóminus omnípótens.

i mówić będą: «Przepuść, Panie, przepuść ludowi Twemu, a dziedzictwa Twego na wzgardę nie wydawaj, by mieli nad nimi panować poganie. Czemuż mówią pomiędzy narodami: Gdzież jest ich Bóg?» Zapłonał Pan miłością ku ziemi swojej i przepuścił swemu ludowi. I odpowiedział Pan, i rzekł ludowi swemu: Oto ja ześle wam pszenicę i wino, i oliwę, a nasycicie się nimi. I nie wydam was na wzgardę poganom – mówi Pan wszechmogący.

Graduał (Ps 56:2; 56:4)

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confidit ánima mea.

✠ Misit de coelo, et liberávit me, dedit in oppróbrium conculcántes me.

Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, bo Tobie ufa dusza moja.

✠ Sięgnął nieba i wybawił mnie, hańbą okrył tych, co mnie dręczą.

Traktus (Ps 102:10; 78:8-9)

Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis

Dómine, ne memínieris iniquitátum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. Hic genuflectitur

✠ Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Panie, nie postępuj z nami według naszych grzechów ani nie odpłacaj nam według win naszych.

Nie pamiętaj, Panie, dawnych nieprawości naszych. Niech rychło wyjdzie ku nam miłosierdzie Twoje, bo jesteśmy bardzo nie szczęśliwi. Tu się przyklęka

✠ Wspomóż nas, Boże, nasz Zbawicielu, i dla chwały imienia Twego wybaw nas, Panie, i odpuść nam grzechy dla imienia Twego.

Ewangelia (Mt 6:16-21)

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis: Cum ieunátis, nolíte fieri, sicut hypocritæ, tristes. Exterminant enim fácies suas, ut appareant homínibus ieiuántes. Amen, dico vobis, quia recepérunt mercedem suam. Tu autem, cum ieúnas, unge caput tuum, et fácies tuam lava, ne videáris homínibus ieiuáns, sed Patri tuo, qui

Onego czasu: Mówił Jezus uczniom swoim: «Gdy pościcie, nie bądźcie smutni jak obłudnicy. Twarze bowiem swoje wyniszczają, aby okazali ludziom, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam, że wzięli nagrodę swoją. Ale ty, gdy pościsz, namaść głowę swoją i obmyj oblicze swoje, abyś nie okazał ludziom, że pościsz, ale Ojcu

est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi aerugo et tineae demolitur: et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in coelo: ubi neque aerugo neque tineae demolitur; et ubi fures non effodiunt nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

twojemu, który jest w skrytości. A Ojciec twój, który widzi w skrytości, odda tobie. Nie skarbcie sobie skarbów na ziemi, gdzie rdza i mól psuje i gdzie złodzieje wykopują i kradną. Ale skarbcie sobie skarby w niebie, gdzie ani rdza zepsuje, ani mól stoczy i gdzie złodzieje nie wykopują ani kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój, tam i serce twoje».

Offertorium (Ps 29:2-3)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Ślawić Cię będę, Panie, bo mnie wybawiłeś i nie sprawiłeś ze mnie uciechy mojemu wrogom. Panie, do Ciebie wołałem, a Tyś mnie uzdrowił.

Sekreta

Fac nos, quæsumus, Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: quibus ipsíus venerábilis sacraménti celebrámus exórdium.

Spraw, prosimy Cię, Panie, abyśmy należycie się usposobili do ofiarowania Tobie tych darów, przez które obchodzimy początek czcigodnego misterium postu.

Prefacja Wielkopostna.

Pieśń na Komunie

5.

A t-ténde Dómi-ne, et mi-se-ré-re, qui-a peccá-vimus tí-bi.

1. Ad te Rex súmme, ómni-um Re-démptor, ó-cu-los nóstros suble-vámus

flén-tes: exáudi, Chrí-ste, suppli-cántum pré-ces.

Communio (Ps 1:2,3)

Qui meditabitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

Kto rozważa Prawo Pańskie dniem i nocą, ten wyda owoc w swym czasie.

Modlitwa po Komunii

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacraménta subsidium: ut tibi grata sint nostra ieiúnia, et nobis proficiant ad medélam.

Niech nas wspomaga, Panie, przyjęty Sakrament, aby nasze posty były miłe Tobie, a nam przyniosły wyleczenie.

Modlitwa nad ludem

Humiliáte cápita vestra Deo.

Pochylcie głowy wasze przed Bogiem.

Inclinántes se, Dómine, maiestáti tuæ, propitiátus inténde: ut, qui divíno múnere sunt refécti, coeléstibus semper nutriántur auxiliis.

Wejrzyj łaskawie, o Panie, na wiernych, którzy chylą się przed Twoim majestatem, aby posileni Boskim darem zawsze byli podtrzymywani niebieską pomocą.

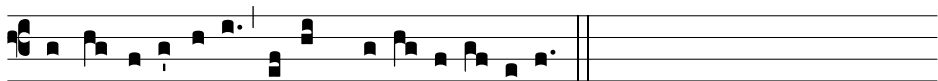
Pieśń na wyjście

Hymn.
2.

A

u- di, be-nígne Cón-di-tor, Nó-stras pré-ces cum flé-ti-bus, In hoc

sá-cro je-jú-ni- o Fú-sas quadra-ge-ná-ri- o.

